

Pojat lähtevät maailmalle

Murrosiässä Väinö keksi yhdessä Villamon karjakon pojan Heino Siltasen kanssa, että he lähtevät maailmalle. Heillä ei oikeastaan ollut selkeää kuvaa siitä, mitä siellä maailmalla sitten tehtäisiin. Lähdettävä kuitenkin oli. Pojat aiheuttivat riidan Villamon pehtoorin kanssa ja lähtivät kohti Sääksmäkeä ja Kärjenniemen Mettiötä. Väinö oli tuolloin 17-vuotias.

Väinön itsensä kertomana:

”Siltasen Heino oli ollut aikasemmin siälä, Kärjenmäen Mettiössä

töissä. Ja me olimme vähän aikaa siälä, emme me olleet siälä kai kun pari viikkoo. Ja me aloimme siäläkin riiteleen vanhan isännän kanssa, ja lährimme pois. Jätimme pahnakuarmankin kesken purkamisen. Se oli jotenkin, me pyysimme lisää palkkaa, ja kun tätä ei luvattu, me lähdimme. Se oli sellaista murrosikäisen uhmakäyttäytymistä.

Ja, no sitten me mentiin sinne Valkeakosken kauppalaan, ja ostettiin sahat ja kirveet, että nyt mennään mettätöihin. Ja lährettiin käveleen ja käveltiin. Me olimme taloissa yötä, olimme niin kun parhaakkin kulku-miähet. Kyseltiin mettätöitä ja piru eihän niitä missään ollu. Ja hyvä, kun yäsiija saatiin taloilta.

Ja niin se vaan kävi, että joka tienhaarassa valikoitiin se tiä, joka vei Urjalaan. Mutta siältä Kehron ja Vesilahden kautta tultiin. Että lenkki tehtiin kuitenkin, ettei tultu samasta suunnasta takasin mihin lährettiin!”

Kartanon töihin pojat eivät aivan suoraan palanneet, vaan olivat ensin metsätöissä Urjalan kunnan metsässä. Tämän jälkeen metsätyöt jatkuivat vielä Kylmäkoskella.

